

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Ladislava Derky a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Českomoravská loterijní a. s.**, se sídlem Zelený pruh 1294/52, Praha 4, zast. JUDr. Jindřichem Vališem, advokátem se sídlem Opatovická 4, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 13. 12. 2012, čj. 18744/12-1400-102653, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2017, čj. 8 Af 11/2013-34,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce podal u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) dne 14. 2. 2013 žalobu proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 13. 12. 2012, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a byl potvrzen platební výměr Finančního úřadu pro Prahu 4 (dále jen „finanční úřad“), ze dne 26. 7. 2012. Finanční úřad v platebním výměru vydaném podle § 41g odst. 1 a § 41b odst. 1 zákona č. 202/1990 Sb. o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích“) vyměřil žalobci zálohu 713 341 Kč na odvod z loterií za první kalendářní čtvrtletí r. 2012.

[2] Městský soud žalobu zamítl. V odůvodnění rozsudku uvedl, že podle žalobce byl v řízení nesprávně aplikován zákon o loteriích ve znění zákona č. 458/2011 Sb., účinného od 1. 1. 2012, neboť se na něj tato právní úprava nevztahuje. Žalobce konkrétně uvedl, že je

provozovatelem okamžité loterie. V době podání žaloby byl držitelem sedmi platných rozhodnutí o povolení okamžitých loterií, vydaných před 1. 1. 2012. Žalobce za povolení okamžitých loterií zaplatil správní poplatky v sazbách stanovených v zákoně č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění před 1. 1. 2012, a to částku 10 996 000 Kč. S výjimkou jedné loterie byl dle rozhodnutí ministerstva financí povolujících jednotlivé loterie a § 16 zákona o loteriích, ve znění účinném do 31. 12. 2011, povinen odvádět část výtěžku na veřejně prospěšné účely nejpozději do 31. 3. následujícího roku po skončení účetního období, ve kterém byla část výtěžku vytvořena. Novelou zákona o loteriích, provedenou zákonem č. 458/2011 Sb., byla s účinností od 1. 1. 2012 vložena do zákona část šestá upravující odvod z loterií a jiných podobných her s tím, že dle nově vloženého § 41 podléhají provozovatelé všech loterií a jiných podobných her odvodu z loterií a jiných podobných her. Podle žalobce přechodná ustanovení zákona č. 458/2011 Sb. (článek VIII), uvedenou otázku neřeší, nelze proto dovozovat, že by odvod z loterií a jiných podobných her měl být hrazen za loterie povolené před 1. 1. 2012. Žalobce z přechodných ustanovení dovodil, že odvod z loterií a jiných podobných her budou povinni hradit provozovatelé okamžitých loterií z loterií povolených po 1. 1. 2012, přičemž loterie povolené před tímto datem budou dokončeny podle právní úpravy platné do přijetí zákona č. 458/2011 Sb., proto u okamžitých loterií povolených před 1. 1. 2012 by provozovatelé těchto loterií měli i nadále odvádět část výtěžku na veřejně prospěšné účely. Za situace, kdy žalobce již zaplatil paušalizovanou daň ve výši 10 996 000 Kč, dále odvedl výtěžek na veřejně prospěšné účely v souhrnné výši 1 056 555 Kč a nyní by měl hradit odvod z loterií a jiných podobných her, by se v podstatě jednalo o uplatnění režimu dvojího zdanění a vážné poškození oprávněných zájmů provozovatelů okamžitých loterií.

[3] Žalobce poukázal na Sněmovní tisk 473/0, část č. 1/3, v němž je konstatováno, že správní poplatek u stíracích loterií povolených před 1. 1. 2012 má charakter skryté daně. Žalobce zdůraznil, že vydávání licencí je u stíracích losů na rozdíl od ostatních loterijních produktů časově omezené a v případě změny legislativy je z hlediska plánování dopadů do ekonomiky firmy nezbytné, aby se změny promítly až u nově udělovaných licencí. Poukázal na možnou analogii v případě zachování podmínek leasingových smluv v případě změn DPH.

[4] V první řadě městský soud poukázal na to, že v době vydání správních rozhodnutí přezkoumávalo finanční ředitelství rozhodnutí finančních úřadů vydaných ve správním řízení [§ 9 písm. c) zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech]. Podle § 7 písm. a) zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, jímž byl zákon č. 531/1990 Sb. ke dni 1. 1. 2013 zrušen, vykonává působnost správního orgánu nejbližší nadřízeného finančním úřadům, a tedy i rozhoduje o podaných odvoláních, Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně. Působnost k rozhodování o odvolání v posuzované věci tak přešla z Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu na žalovaného.

[5] Městský soud odkázal na § 2 písm. d) a § 4 odst. 2 zákona o loteriích ve znění účinném do 31. 12. 2011 s tím, že novelou provedenou zákonem č. 458/2011 Sb. byla do zákona o loteriích vložena za část pátou část šestá „Odvod z loterií a jiných podobných her“. Ve věci byla spornou interpretace a aplikace článku VII bodu 17. zákona č. 458/2011 Sb. (tzn. nově vložené části šesté upravující odvod z loterií a jiných podobných her) a článku VIII obsahujícího přechodná ustanovení.

pokračování

[6] S ohledem na tvrzení žalobce, dle kterého je fakticky stížen dvojným zdaněním, se městský soud nejprve zabýval přechodnými ustanoveními obsaženými v článku LXXVIII zákona č. 458/2011 Sb., souvisejícími s poplatkovou povinností žalobce. Výše poplatkové povinnosti žalobce za vydání povolení okamžité loterie podle § 2 písm. d) zákona o loteriích byla obsažena v položce 21 písm. a) přílohy zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění účinném do 31. 12. 2011. Mezi účastníky nebylo sporu, že řízení, jejichž předmětem byly správní poplatky dle položky 21 písm. a) přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti čl. VII zákona č. 458/2011 Sb., tzn. před 1. 1. 2012, a rovněž nebylo sporu, že žalobce za předmětná povolení okamžitých loterií zaplatil na správních poplatcích před 1. 1. 2012 celkem částku 10 996 000 Kč. Před uvedeným datem tedy byla řízení zahájena i skončena a přechodná ustanovení se proto v tomto případě neuplatní. Spornou byla otázka, zda se má u okamžitých loterií povolených před 1. 1. 2012 i nadále odvádět část z výtěžku na veřejně prospěšné účely ve smyslu § 4 odst. 2 zákona o loteriích, nebo zda se na provozovatele loterií povolených před uvedeným dnem bude vztahovat povinnost odvodu z loterií a jiných podobných her, v čemž žalobce spatřoval protiústavní dvojitý zdanění. Podle městského soudu by k dvojitmu zdanění došlo zejména v případě, že by žalobce byl povinen současně odvádět část z výtěžku na veřejně prospěšné účely a současně hradit odvody z loterií. Tak tomu ale v daném případě není. Z obsahu žaloby je zřejmé, že důvodem, pro který žalobce brojí proti aplikaci nové právní úpravy na již povolené okamžité loterie, je skutečnost, že odvody za povolené loterie pro něj budou fakticky znamenat větší daňovou zátěž, než by představovaly odvody části výtěžku na veřejně prospěšné účely podle předchozí právní úpravy.

[7] Zákon o loteriích s účinností od 1. 1. 2012, v části zakotvující odvod z loterií a jiných podobných her neobsahuje žádné rozlišení loterií, když užívá výlučně pojem „loterie“. Nebyla tedy přijata žádná specifická právní úprava pro okamžité loterie, byť žalobce upozornil na jejich specifika.

[8] Městský soud dále uvedl, že vyložení článku VIII bodu 1. předmětných přechodných ustanovení nelze omezit na výklad jazykový, neboť ten nedává jednoznačnou odpověď na otázku, zda použití zákona o loteriích, ve znění účinném přede dnem 1. 1. 2012, se bude vztahovat na loterie povolené před uvedeným dnem, či zda se původní právní úprava uplatní pouze v případě, že se bude jednat o odvod z výtěžků z provozování loterií za kalendářní rok 2011, případně roky předchozí. Soud musel aplikovat i další interpretační metodu, a to výklad teleologický. Oba účastníci řízení poukazovali na dokument „Sněmovní tisk 473/0“, část č. 1/3. V části týkající se změny zákona o loteriích a jiných podobných hrách je uvedeno: *„Návrh vychází z Programového prohlášení vlády, které uvádí, že „vláda přistoupí k vyššímu zdanění loterií, veškerého hazardu a k odstranění výjimek v této oblasti. Příjmy firem podnikajících v této oblasti budou zdaňovány jednotnou sazbou 20 %. Tato daň bude příjmem státního rozpočtu.“ a rovněž z jeho dodatku, kde je uvedeno „Vláda navrhne zrušení osvobození daně z příjmů právnických osob pro loterijní společnosti a navrhne zavedení zvláštní loterijní daně tak, aby celková výše odvodů do veřejných rozpočtů byla vyšší, než stanovuje poslaneckou sněmovnou schválená novela loterijního zákona. Koalice učiní všechny nezbytné kroky, aby legislativní proces byl ukončen*

do 31. 12. 2011 tak, aby loterijní daň byla zavedena od 1. 1. 2012.“ V tomto kontextu návrh přináší tyto zásadní změny:

- zrušení odvodu z části výtěžku a s ním možnosti poplatníka tuto dávku alokovat;
 - zavedení odvodu z loterií a jiných podobných her; na rozdíl od odvodu z části výtěžku bude sazba tohoto odvodu lineární;
 - odvod bude spravován finančními úřady; tím dojde k významnému snížení administrativních nákladů zejména na straně provozovatelů a obcí a k mírnému nárůstu agendy finančních úřadů;
 - odvod bude příjmem státního rozpočtu a obecních rozpočtů;
 - zrušení osvobození od daně z příjmů pro příjmy z provozování loterií a jiných podobných her a dalších výjimek v zákoně o daních z příjmů;
 - zrušení místního poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj a jiné technické herní zařízení; rozpočtový výpadek obcí bude kompenzován podílem na části odvodu z provozování loterií nebo jiných podobných her;
 - úpravu výše správních poplatků, které do budoucna budou mít ryze poplatkový charakter a nikoliv charakter skrytého zdanění.
- [...]

K čl. VIII

- Vzhledem k odůvodněnému předpokladu existence k 1. lednu 2012 neodvedených odvodů části výtěžku za předcházející období, je nezbytné, aby se na tato plnění používal zákon ve znění účinném před 1. lednem 2012.“

[9] Z důvodové zprávy Městský soud dovodil, že cílem přijaté novely bylo zavedení zvláštní loterijní daně za účelem vyššího odvodu do veřejných prostředků, za současného zrušení odvodu z části výtěžku, tj. jednalo se o změnu způsobu zdanění loterií. Z důvodové zprávy nevyplývá, že by zákonodárce počítal s dvojkolejností režimu a že by mělo docházet k rozdělení loterií na povolené loterie před změnou zákona a po změně. Naopak je poznatelný záměr zákonodárce právní úpravu změnit, resp. zefektivnit a tomuto záměru by zmiňovaná dvojkolejnost režimu neodpovídala. Navíc přechodná ustanovení obsažená v čl. VIII byla dána jednoznačně do souvislosti výhradně s existencí neodvedených odvodů části výtěžku za období předcházející dni 1. 1. 2012. To znamená, že na „staré“ odvody části výtěžku, které nebyly odvedeny do 1. 1. 2012, se použije „stará“ právní úprava.

[10] Městský soud dále uvedl, že žalobce ve vztahu k důvodové zprávě poukazoval na pasáž, v níž je uvedeno, že úprava výše správních poplatků bude mít do budoucna ryze poplatkový charakter a nikoliv charakter skrytého zdanění. Z uvedeného textu žalobce vyvozoval, že zaplacením původního správního poplatku za povolení licencí již určitou část daně zaplatil, neboť uvedený poplatek měl charakter skrytého zdanění, přičemž změnou daňového systému v podstatě zaplatí určitou část daně podruhé, neboť došlo k odlišnému rozložení poplatku a daně, když nově je těžiště daňové zátěže přesunuto a správní poplatek již má pouze charakter ryze poplatkový. Městský soud dal žalobci za pravdu v tom směru, že z ekonomického hlediska je jakožto provozovatel loterií povolených před 1. 1. 2012 do určité míry znevýhodněn oproti provozovatelům loterií, na něž dopadá již režim novelizované právní úpravy. V daném případě ale městský soud považoval za podstatné, že odvod z loterií, který žalobce napadá, nenahrazuje z právního hlediska správní poplatek za povolení licencí k provozování loterií, nýbrž odvod z části výtěžku na veřejně prospěšné účely, tedy každoroční platbu související se samotným

pokračování

provozováním loterie. Odvod z loterií není druhým správním poplatkem. Městský soud měl proto za to, že ačkoli je změna právní úpravy pro žalobce z podnikatelského hlediska nepříjemná, k dvojímu zdanění, případně k porušení zásady rovného zacházení, nedochází.

[11] Přechodné ustanovení dle článku VIII bod 1 se vztahuje pouze na odvod z výtěžků z provozování loterií za kalendářní rok 2011, případně roky předchozí. Přijatá právní úprava nepředstavovala protiústavní dvojí zdanění, městský soud proto nepostupoval ve věci dle článku 95 odst. 2 Ústavy a nepředložil Ústavnímu soudu otázku souladnosti předmětné právní úpravy s ústavním pořádkem. Městský soud neshledal žalobu důvodnou.

II. Kasační stížnost žalobce a vyjádření žalovaného

[12] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které navrhl rozhodnutí zrušit, a to i s rozhodnutím odvolacího správního orgánu. Stížnost odůvodnil odkazem na § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Uvedl, že provozuje okamžité loterie dle § 2 písm. d) zákona o loteriích, tj. loterie, při nichž účastník hry, v provozovatelem stanovených obdobích, na vyznačené až do doby koupě zakryté části sázkového tiketu nebo losu, jejím setřením po uhrazení vkladu zjistí případnou výhru nebo prohru. Stěžovatel už zaplatil správní poplatky („paušalizovanou daň“) ve výši 10 996 000 Kč. Dále odvedl výtěžek na veřejně prospěšné účely v souhrnné výši 1 056 555 Kč s tím, že tento odvod bude prováděn i v dalších letech. Podle bodu 4. povolovacích rozhodnutí ministerstva financí a dle § 16 zákona o loteriích účinného do 31. 12. 2011 je stěžovatel povinen odvádět část výtěžku na veřejně prospěšné účely nejpozději do 31. 3. následujícího roku po skončení účetního období, ve kterém byla část výtěžku vytvořena. Podle rozhodnutí správních orgánů by měl stěžovatel navíc k těmto povinnostem přidat ještě i odvod z loterií a jiných podobných her, což by znamenalo, že uvedené loterie budou plně „zpoplatněny“ jak podle dřívější právní úpravy, tak i podle nové právní úpravy účinné od 1. 1. 2012.

[13] Stěžovatel je podnikatelem a při realizaci okamžitých loterií vycházel z podmínek platné právní úpravy stanovené zákonem o loteriích ke dni vydání povolovacích rozhodnutí ministerstva financí. Z hlediska svých ekonomických kalkulací vycházel ze skutečnosti, že tyto podmínky budou trvat po celou dobu trvání platnosti povolení a tedy i realizace provozování loterií. Stěžovatel proto počítal s povinností zaplacení správního poplatku a každoročního odvodu na veřejně prospěšné účely. Vydávání licencí je u stíracích losů na rozdíl od ostatních loterijských produktů přesně časově omezené (většinou na 1-3 roky) a v případě změny legislativy je z hlediska plánování dopadů do ekonomiky firmy nezbytné, aby se změny promítly až u nově udělovaných licencí.

[14] Dle právní úpravy účinné od 1. 1. 2012 se odvod na veřejně prospěšné účely nahrazuje odvodem z loterií. Správní poplatek byl stanoven paušální částkou ve výši 5 000 Kč pro každou loterii, tj. stěžovatel by uhradil za svých sedmi loterií částku 35 000 Kč, ve skutečnosti však již uhradil částku 10 996 000 Kč. Stěžovatel tedy splnil svoji poplatkovou povinnost dle původní právní úpravy, kdy byl stanoven správní poplatek dle plánovaných tržeb, resp. zisku a zaplatil odvod na veřejně prospěšné účely. Zákonodárce změnil pravidla pro provozování loterií, aniž by přihlédl k již zaplaceným poplatkům, tj. připouští

retroaktivitu zákona. Výkladem provedeným žalovaným je nastolena nerovnost provozovatelů loterií, kdy provozovatelé loterií, které byly povoleny dle zákona účinného do 31. 12. 2011, jsou znevýhodněni ve srovnání s provozovateli loterií, povolených od 1. 1. 2012.

[15] Ústavní soud ve své judikatuře mnohokrát konstatoval, že nezbytnou součástí zásady právní jistoty je předvídatelnost práva a legitimní předvídatelnost postupu orgánů veřejné moci. Součástí principu právní jistoty a ochrany důvěry občanů v právo je ale také nepřípustnost retroaktivity a retroaktivního výkladu právních norem, jak ostatně zdůraznil Ústavní soud již ve svém nálezu sp. zn. IV. ÚS 215/94. Nepřípustnost zpětné účinnosti právních norem je tak zdůvodněna požadavkem právní jistoty fyzických a právnických osob a ochranou jejich legitimního očekávání.

[16] Podle stěžovatele z dikce bodu 1. přechodných ustanovení obsažených v článku VIII zákona č. 458/2011 Sb. lze dovodit, že okamžité loterie povolené před dnem 1. 1. 2012 budou dokončeny podle právní úpravy platné do přijetí zákona č. 458/2011 Sb. Touto novelou se zrušuje odvod části výtěžku z loterií a jiných podobných her, proto je v bodu 1. přechodných ustanovení určeno, že pro tuto platbu bude i nadále platit zákon o loteriích ve znění před jeho novelizací provedenou zákonem č. 458/2011 Sb. Tento názor odpovídá i zákonu č. 186/2016 Sb. o hazardních hrách, kterým byl zrušen zákon o loteriích. Dle přechodných ustanovení zákona č. 186/2016 Sb. (hlava II § 136 odst. 1) loterie nebo jiná podobná hra podle zákona o loteriích se považuje za hazardní hru podle nového zákona o hazardních hrách. Povolení k provozování loterie a jiné podobné hry podle zákona o loteriích se považuje za základní povolení k provozování hazardní hry podle § 3 odst. 2 písm. a) zákona o hazardních hrách.

[17] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěrem městského soudu, že zákon o loteriích ve znění účinném do 31. 12. 2011 se vztahuje pouze na odvody na veřejně prospěšné účely neodvedené do 31. 12. 2011. Podnikatel se obecně nemůže spoléhat na neměnnost právní úpravy a musí vzít v úvahu, že v budoucnu může docházet ke změnám právních předpisů s dopadem i na jeho podnikatelské aktivity. Stěžovatel předložil tabulku s výpočtem finančního dopadu ve srovnání s loteriemi povolenými od 1. 1. 2012, avšak vychází z nesprávného předpokladu, že by provozovatelé loterií povolených před uvedeným datem měli platit správní poplatek, odvod na veřejně prospěšné účely a dále navíc i odvod z loterií a jiných podobných her. Žalovaný považuje za ústavně konformní právní úpravu provedenou zákonem č. 458/2011 Sb. a aplikaci této úpravy provedenou správními orgány. Zásadu legitimního očekávání nelze vykládat tak, že zakládá právo na trvalou a neměnnou právní úpravu bez dopadu na ekonomické aktivity a finanční zájmy podnikatelů. Z článku VIII bodu 1 zákona č. 458/2011 Sb. (přechodných ustanovení) neplyne, že by měl být činěn rozdíl v závislosti na době, kdy byla loterie povolena, jak to činí stěžovatel. Takový závěr neplyne ani z přechodných ustanovení zákona č. 186/2016 Sb. o hazardních hrách.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[18] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval posouzením, zda byly splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí,

pokračování

vůči němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, stěžovatel je v řízení zastoupen advokátem dle § 105 odst. 2 s. ř. s. a jsou splněny i obsahové náležitosti stížnosti dle § 106 s. ř. s. Nejvyšší správní soud dále přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

[19] Kasační stížnost není důvodná.

[20] Stěžovatel podal kasační stížnost z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (tj. nesprávného právního posouzení přechodných ustanovení zákona č. 458/2011 Sb., kterým byl s účinností od 1. 1. 2012 novelizován zákon o loteriích). Podle názoru stěžovatele tento není poplatníkem odvodu z loterií dle zákona o loteriích ve znění účinném od 1. 1. 2012 [§ 41, § 41a, § 41b odst. 1 písm. a) uvedeného zákona], a proto mu neměla být vyměřena záloha na odvod z loterií podle § 41g odst. 1 uvedeného zákona, neboť byl podle svého názoru i v roce 2012 a následujících letech povinen odvádět část výtěžku na veřejně prospěšný účel dle § 4 odst. 2 zákona o loteriích ve znění účinném do 31. 12. 2011. Vázán důvody kasační stížnosti (viz § 109 odst. 4 s. ř. s.) se Nejvyšší správní soud zabýval výlučně posouzením stížnostních námitek.

[21] Jak již Nejvyšší správní soud uvedl, v dané věci je spornou otázka právního posouzení přechodných ustanovení zákona č. 458/2011 Sb. k části zákona, kterou byl s účinností od 1. 1. 2012 novelizován zákon o loteriích. Toto přechodné ustanovení je obsaženo v článku VIII uvedeného zákona:

1. Pro část výtěžku z loterií a jiných podobných her podle § 4 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, pro vyúčtování podle § 28 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, a pro odvod na státní dozor podle § 29 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, se použije zákon č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona.

2. Prvním odvodovým obdobím podle § 41e zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, je období ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona do 31. prosince 2012.

3. Prvním zálohovým obdobím podle § 41g odst. 2 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, je období ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona do konce kalendářního čtvrtletí kalendářního roku 2012, ve kterém čl. VII tohoto zákona nabyl účinnosti.

[22] Nejvyšší správní soud podotýká, že v článku VII zákona č. 458/2011 Sb. byla obsažena nová úprava zahrnující §§ 41 až 41i obsažená v Části šesté „Odvod z loterií a podobných her“. Ze srovnání právní úpravy zákona o loteriích účinné do 31. 12. 2011 a od 1. 1. 2012 je zřejmé, že s účinností od 1. 1. 2012 byl zrušen odvod z části výtěžku na veřejně prospěšný účel dle § 4 odst. 2 uvedeného zákona a byl nově zaveden odvod z loterií dle nového ustanovení § 41 zákona. Již z tohoto výčtu je zřejmé, že je lichá obava stěžovatele,

že by byl povinen v roce 2012 a v následujících letech platit jak odvod z části výtěžku na veřejně prospěšný účel podle staré právní úpravy, tak i odvod z loterií podle nové právní úpravy účinné od 1. 1. 2012.

[23] Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem, že samotný bod 1. článku VIII zákona č. 458/2011 Sb. neposkytuje jasnou odpověď, jak postupovat u loterie povolené před 1. 1. 2012 v případě časového období následujícího od uvedeného dne, nicméně odpověď lze nalézt ve výkladu bodu 3. uvedeného článku VIII. Jak plyne z tohoto bodu, ode dne 1. 1. 2012 začíná první zálohovací období dle § 41g odst. 2 zákona o loteriích ve znění účinném od uvedeného dne, a je proto nepochybné, že provozovatel loterie je povinen platit ode dne 1. 1. 2012 odvod z loterií a jiných podobných her. Jak již výše Nejvyšší správní soud uvedl, je vyloučen souběh obou plateb (odvodu z části výtěžku na veřejně prospěšný účel podle staré právní úpravy a odvodu z loterií a jiných podobných her podle právní úpravy účinné od 1. 1. 2012). Proto ve vztahu k uvedenému bodu 3. článku VIII zákona č. 458/2011 Sb. je nutno dovodit, že i provozovatelé loterií (a jiných podobných her) povolených před dnem 1. 1. 2012 měli od uvedeného dne povinnost hradit odvod z loterií (a jiných podobných her) dle § 41 a násl. zákona o loteriích ve znění účinném od 1. 1. 2012. V kontextu uvedeného bodu 3. článku VIII je třeba vyložit bod 1. uvedeného článku způsobem, jak to již učinil městský soud - na „staré“ odvody části výtěžku, které nebyly odvedeny do 1. 1. 2012, se použije „stará“ právní úprava. Tento výklad odpovídá i důvodové zprávě k návrhu článku VIII (citované i městským soudem v odůvodnění rozsudku), ve které se uvádí: *„Vzhledem k odůvodněnému předpokladu existence k 1. lednu 2012 neodvedených odvodů části výtěžku za předcházející období, je nezbytné, aby se na tato plnění používal zákon ve znění účinném před 1. lednem 2012.“*

[24] Nejvyšší správní soud se ztotožnil i se závěrem městského soudu, že přechodné ustanovení obsažené v článku VIII zákona č. 458/2011 Sb. nečiní žádného rozdílu mezi loterieri povolenými do konce roku 2011 a loterieri povolenými později. Není proto správná úvaha stěžovatele, že pro provozovatele loterií povolených před rokem 2012 neplatí nová právní úprava obsažená v části šesté zákona o loteriích ve znění účinném od 1. 1. 2012, nýbrž stará právní úprava ukládající odvádět i nadále v období roku 2012 a později odvod z části výtěžku na veřejně prospěšný účel dle § 4 odst. 2 zákona o loteriích ve znění účinném do 31. 12. 2011.

[25] Na uvedených právních závěrech nic nemění ani novelizace zákona č. 634/2004 Sb. o správních poplatcích, provedená zákonem č. 458/2011 Sb., kterou byla s účinností od 1. 1. 2012 změněna sazba správního poplatku uvedeného v položce 21 písm. a) přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb. Tato novelizace nemění nic na tom, že zákon č. 458/2011 Sb. nahradil odvod z části výtěžku na veřejně prospěšný účel odvodem z loterií a jiných podobných her.

[26] Zásadu legitimního očekávání (předvídatelnosti práva) nelze vykládat tím způsobem, že by kdokoliv měl právo na to, aby se ho negativně nedotkly budoucí změny práva. Pokud by tomu tak mělo být, nastala by absurdní situace – parlament by ztratil podstatnou část své náplně a svého smyslu, neboť by bylo v podstatě vyloučeno, aby přijal jakýkoliv zákon dotýkající se práv a povinností fyzických a právnických osob.

pokračování

[27] Rozhodnou právní otázku posoudil městský soud správně a v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl. Nejsou proto naplněny důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

IV. Závěr a náhrada nákladů řízení

[28] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené závěry zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s., věty poslední.

[29] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. ve prospěch úspěšného žalovaného s přihlédnutím ke skutečnosti, že nebyl prokázán vznik nákladů na jeho straně nad rámec běžné úřední činnosti. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu uvedených nákladů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. října 2018

Ondřej Mrákota
předseda senátu